

Tamer Öncül

(Lefkoşa, 1960 -)

Lefkoşa Türk Lisesi ile İstanbul Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi'ni bitirdi; bir süre İstanbul'da çalıştıktan sonra Lefkoşa'ya dönüp kendi kliniğini açtı.

Şiire daha lise öğrencisiyken başlayan Tamer Öncül bu etkinliğini günümüze dek sürdürmüştür.

Yerli basında şiirlerinin yanı sıra eleştiri ve araştırma-inceleme yazıları da çıkmaktadır. Pygmalion dergisinin yayını sürdürmesinde en büyük pay onundur.

Eserleri: *Günleri Kayıp Bir Çocuk Güncesi*, 1987; *Şiirdir Dünya*, 1992; / *Hora - Seher*, 1996.

SAVAŞLARDA YAŞAMAK İÇİN

(*Günleri Kayıp Bir Çocuk Güncesi*, 1987,60. s.)

Şiir okurdum
soğuklarda, ısınmak için;
içimde
sınırsız bir kıpırtı,
yakardı her yanıma
bahar güneşi gibi.

Türkü söyledim
savaşlarda, yaşamak için;
yüreğimde,
bir yasemin
süt beyazı çiçek açardı
yeni doğan gün gibi...

1985

ANILAR KOPUK SAHRA TELLERİ GİBİ
YAŞAMI BAĞLAYAN YALNIZ GÖNDERMELER
ŞİMDİ (*Şiirdir Dünya*, 1993,11. s.)

Dağlardaki
yapışkan çalı kokuları
hep o kuşu hatırlatır bana
sinir tellerine takılan.
Gökyüzünün
sıcaktan terlemiş yüzü
hep o kızı hatırlatır bana
babasına ağlayan.
Ovalarda
sarı başak ekinler
hep o yazı hatırlatır bana
toprakları kanatan.

1985

KIRILDI SÜRGÜNLERİMİZ
DEŞİLDİ YARALARIMIZ BİZ BİZE KALDIK
YİNE FIRTINADAN SONRA
(*Şiirdir Dünya*, 1993,15. s.)

Çakan her şimşek
bir ağaç devirdi ormandan.
esen her rüzgar
dallan kırdı...
Her ağaçtan,
her daldan bir bahar yitirdik.
Ve şimdi yitik baharların
ardında kalan
yalnız ağır bir NOSTALJİ.

SOKAKLARDA GEZEN O YAŞLI YORGANCI
MI; ÇUVALDIZ KALEMLİ ORHAN VELİ MI;
YOKSA NİNEM Mİ MAVİLİKLERİN
TERZİSİ? (*Şiirdir Dünya*, 1993,18. s.)

Gökten süzülen
göz görmez kırlangıçların
alaca kanatlan

yırtar
bir bıçak gibi
sonsuz mavilikleri.
Uzanıp bakar
gözlerini kısmış
ak saçlı
yaşam yorgunu ninem,
elinde çuvaldızı
geçer gider mavi ipliklerin içinden
gözyaşları gibi...

1986

HEP ONDAN SÖZEDİLİR:
YAŞAMIN BOZUK TERAZİSİ
KAZANÇSA BİRİ KAYIPTIR
DİĞER TEFESİ.

(*Şiirdir Dünya*, 1993,20. s.)

Ne kazandın
yarım yüzyıl
boyun kırıp
diz çökmekten?

&

Kim ne kazanmış
el öpmekten ,
sarkık dudağının
kirlenmesinden başka?..

Kaybolan
insan onuru
özgür bir yaşam
ve gelecektir oysa...

DELİ ŞİİR
(*Şiirdir Dünya*, 1993,38. s.)

Ben Napolyonun
tebeşir tozlarıyla
sokak duvarlarına yazılmış;
başlığı çatlak bir şiirim...
Akıllı

akılsız
herkes okuyup
güler beni...

